

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 10096 af 20/04/2004 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-9-04 om personkreds - medicinudgifter - astma og allergi - merudgifter ved forsørgelsen

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500347-03

Ankestyrelsens principafgørelse C-9-04 om personkreds - medicinudgifter - astma og allergi - merudgifter ved forsørgelsen

Resume:

Vurderingen af betingelserne om betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og indgribende kronisk eller langvarig lidelse i servicelovens bestemmelse om merudgifter ved forsørgelsen af et barn i hjemmet skulle i relation til ansøgninger om medicinudgifter foretages uafhængigt af den løbende eller varige behandling, herunder medicinsk behandling, som barnet modtog til afhjælpning af sin lidelse.

I den konkrete sag var en mor berettiget til hjælp til dækning af merudgifter til medicin til sine to sønner, som led af astma og allergi. Sønnene var således efter en lægelig vurdering omfattet af personkredsen i bestemmelsen om merudgiftsydelse, idet deres lidelser måtte karakteriseres som indgribende, kroniske og langvarige. Der blev særligt lagt vægt på, at sønnernes astma var ret svær, og uden behandling ville de være livstruet. *)

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 764 af 26. august 2003 - § 28, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 41, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 43 af 5. marts 1998 om sociale tilbud til børn og unge med handicap - pkt. 40

Note:

*) Se også SM 0-66-98

Sagsfremstilling:

Sagen vedrørte en mor, som havde to sønner på ca. 12 og 8 år, der led af astma bronchiale på basis af påviste allergier. Begge sønner var i konstant behandling med inhalationsmedicin.

Af sagens lægelige oplysninger fremgik det vedrørende den ældste søn, at han havde en svær astma, som havde været til stede i 12 år. Der havde været betydelige astmasymptomer på trods af en ret intensiv astmabehandling. Hvis han ikke fik sin astmamedicin dagligt, ville han være svært handicappet og livstruet.

Vedrørende den yngste søn fremgik det, at han havde haft astma det halve af sit liv. Den medicinske behandling var ret massiv og konstant og klart strengt nødvendig for, at han kunne fungere nogenlunde normalt. Manglende behandling ville være livstruende, og hvis han ikke fik behandling, ville han formentlig have mange svære astmaanfald.

Moderen havde hidtil modtaget hjælp til dækning af merudgifter efter servicelovens § 28 til sønnernes medicin. I forbindelse med revurdering af sagen meddelte kommunen afslag på fortsat hjælp til merudgifter til medicin. Kommunen fandt ikke, at sønnernes lidelser var af en sådan indgribende karakter, at de tilhørte målgruppen for servicelovens § 28. Baggrunden for denne vurdering var bl.a., at det ikke

havde været nødvendigt med indlæggelser, og at lidelserne ved medicinsk behandling kunne holdes i ro. Herudover kunne sønnerne med den givne medicin deltage i fritidsaktiviteter.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse. Begrundelsen var, at sønnerne ikke var omfattet af personkredsen i servicelovens § 28.

Nævnet lagde vægt på, at sønnerne led af astma bronchiale på basis af påviste allergier. Videre blev der lagt vægt på det oplyste om, hvorledes de fungerede i hverdagen, herunder at de kunne føre et rimeligt normalt liv og udøve sport, herunder fodbold og løb.

Nævnet fandt således ikke, at sønnerne havde en indgribende kronisk eller langvarig lidelse i servicelovens § 28's forstand.

I klagen til Ankestyrelsen, som var indgivet af en socialkonsulent i et forsikringsselskab på moderens vegne, var det bl.a. anført, at sagen var af principiel betydning for så vidt angik spørgsmålet om afgrænsningen af, hvornår en lidelse var langvarig og indgribende i servicelovens § 28's forstand. Ved gennemgang af Ankestyrelsens praksis havde det ikke været muligt at finde afgørelser, som understøttede afslaget på støtte til medicin. Ifølge sønnernes læge var deres sygdom indgribende, og medicinen var livsnødvendig for begge drenge.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt moderen var berettiget til at få dækket merudgifter til medicin til sine sønner, som led af astma og allergi, jf. servicelovens § 28.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at moderen var berettiget til hjælp til dækning af merudgifter til medicin til sine sønner.

Begrundelsen for afgørelsen var, at sønnerne efter en lægelig vurdering var omfattet af personkredsen i servicelovens § 28, idet begge drenges lidelser måtte karakteriseres som indgribende, kroniske og langvarige.

Ankestyrelsen fandt, at vurderingen af betingelserne om betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og indgribende kronisk eller langvarig lidelse, jf. servicelovens § 28, stk. 1, i relation til moderens ansøgning om medicinudgifter skulle foretages uafhængigt af den løbende eller varige behandling, herunder medicinsk behandling, som sønnerne var i til afhjælpning af deres astma og allergi.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på en naturlig sproglig forståelse af servicelovens § 28, stk. 1. Videre blev der lagt vægt på formålet med hjælpen efter bestemmelsen, således som dette formål er beskrevet i pkt. 40 i vejledning om sociale tilbud til børn og unge med handicap.

Vedrørende vurderingen af, at sønnerne var omfattet af personkredsen i servicelovens § 28, lagde Ankestyrelsen for så vidt angik den ældste søn vægt på, at han efter en lægelig vurdering havde en svær astmalidelse, som havde været til stede i 12 år, og der havde været betydelige astmasymptomer på trods af en ret intensiv astmabehandling. Hvis han ikke fik sin medicin dagligt, ville han efter en lægelig vurdering være svært handicappet og livstruet.

Vedrørende den yngste søn lagde Ankestyrelsen vægt på, at han havde haft astma det halve af sit liv. Den medicinske behandling var efter en lægelig vurdering ret massiv og konstant og klart strengt nødvendig for, at han kunne fungere nogenlunde normalt. Manglende behandling ville efter en lægelig vurdering være livstruende også for ham, og hvis han ikke fik behandling, ville han formentlig have mange svære astmaanfald.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.